

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nu vender fru Line Barfod tilbage til, hvad vi nu har diskuteret hele eftermiddagen. Jeg svarer gerne igen.

De ting, vi har gjort, er i nogle hjørner af systemet, hvor vi har sikret, at vi indretter kon-tanthjælpen sådan, at det altid kan betale sig at arbejde, altid kan betale sig at tage en uddannel-se. For det er vores opfattelse, at det bedste mid-del i socialpolitikken er at sikre, at folk kan få ar-bejde og uddannelse.

Kl. 15.10

Villy Søvndal (SF):

Der står to synspunkter over for hinanden. Jeg vil godt referere fra rådets rapport 2003, side 18:

»Derfor må Rådet konstatere, at beskæftigel-sesaftalen og udmøntningen af denne på ingen måde er gearet til de socialt udsatte grupper, men tværtimod bidrager til at gøre ondt værre, fordi mange får forringet deres i forvejen skrø-belige økonomi. De får afskåret deres mulighed for deltagelse i det almindelige samfundsliv, herunder fritidslivet og samværet med andre. Det gælder i særlig grad de unge blandt de so-cialt udsatte. De socialt udsatte bliver således gidsler i regeringens almindelige beskæftigel-sespolitik.«

Det er altså vurderingen fra de mennesker, der arbejder tæt på det her. Så har vi oven i det rapporten fra Socialforskningsinstituttet, der si-ger det samme. Men over for det har vi en meget idealistisk, undskyld udtrykket, statsminister, der siger: Jeg nægter at bøje mig for nogen som helst realitet, for nu skal de nemlig have pisk, nu skal de ned i ydelse. Jeg siger godt nok, at jeg gør det af kærlighed for at sætte dem i beskæfti-gelse. Men sådan oplever folk det ikke, når man snakker med dem.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg hørte ikke noget spørgsmål i det, hr. Villy Søvndal her sagde, så jeg kan fuldstændig hen-holde mig til, hvad jeg allerede har svaret.

Villy Søvndal (SF):

Jeg spurgte, om man delte opfattelsen, som be-skrevet af Rådet for Socialt Udsatte, der har den stik modsatte opfattelse af statsministeren. De runder nemlig deres vurdering af med at skrive, at de her mennesker, der er mest udsatte, bliver taget som gidsler – det er det udtryk, de anvender – i regeringens beskæftigelsespolitik og bli-

ver skubbet yderligere ud over kanten. Det er deres vurdering.

Socialforskningsinstituttet, som har under-søgt tingene, har den samme vurdering. Men her over for har vi statsministeren, der ikke vil følge med ud i omverdenen og kigge, og som har en helt anden opfattelse. Skulle man virkelig tro på statsministeren i denne sag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu spørger hr. Villy Søvndal for hundrede og syttende gang, lad mig derfor svare for hundre-de og syttende gang: Nej, jeg er ikke enig i rap-porten på det punkt.

Ole Sohn (SF):

Jeg har på fornemmelsen, at statsministeren kun er enig i den del af rapporten, hvor man af høf-lighedsgrunde siger, at regeringen lytter til de bud, der kommer, men når den så kommer med nogle konkrete bud, er man ikke enig. Sådan har det været hele eftermiddagen: Uanset hvilket af de temaer Rådet for Socialt Udsatte har rejst, er regeringen ikke enig.

Nu siger regeringen, at den vil gøre sit yder-ste for at få alle i arbejde. Det er jeg ret overbe-vist om at man kan få 179 folketingsmedlemmer til at skrive under på, men problemet er bare, at statsministeren jo har ansvar for noget, der er sket igennem 3 år. Der kan vi altså konstatere, at der er blevet 33.000 flere arbejdsløse, der er ble-vet 15.000 færre ansatte i den private sektor, og der er 2.000 færre ansatte i den offentlige sektor.

Så er spørgsmålet: Når det nu går nedad med beskæftigelsen og opad med arbejdsløsheden, hvad vil regeringen så gøre for at sikre de 27.500 personer, vi taler om her, en tålelig tilværelse, så de kan blive hjulpet videre i livet? Det er ikke job, der hænger på træerne, for dem er der ble-vet færre af, så det må være noget andet, rege-ringen har i tankerne, hvilket?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Forkerte tal bliver jo ikke rigtige af at blive gen-taget i en uendelighed. Hr. Ole Sohn har flere gange her i eftermiddag bragt forkerte tal frem. Når det gælder beskæftigelsen i den offentlige sektor, ligger den i dag 14.000 over, hvad den gjorde i 2001, før denne regering trådte til. Lad os lige holde fast i de rigtige tal.

Jeg tror ikke, jeg er i stand til at føje meget til, hvad jeg allerede har sagt. Den gruppe, vi taler om her, er altså de meste udsatte kontanthjælps-modtagere, hvor der er behov for en særlig ind-